

[Sundhedsministeren]

dagsorden; der har været flere oppe og forklare problemerne omkring de aftaler, der måtte være på arbejdsmarkedet, og den slags ting. Men derudover vil jeg sige rent principielt – bortset fra at vi naturligvis går ind for en god udnyttelse af kapaciteten – at man jo ikke i al denne dagsordenssnak kan tage alt med. Det er jo ikke gør ligt. Jeg kunne lige så vel sige: Hvorfor har VKZ ikke taget hele psykiatriområdet med? Det er jo også en vigtig brik i det hele. Men vi kan ikke i enhver dagsorden, der er til forhandling her i Folketinget, have alle elementer med.

Derfor kan vi godt have nogle holdninger på en lang række områder, og det har vi heldigvis. Vi kan også tage initiativer på en lang række områder, herunder f.eks. psykiatrien, men vi kan ikke have det hele med hver eneste gang. Men naturligvis er vi interesseret i en fornuftig udnyttelse af kapaciteten.

Det er også til hr. Poul Nødgaard, der var inde på spørgsmålet om arbejdstilrettelæggelsen på sygehusene. Jeg mener også, at arbejdstilrettelæggelsen, måden, man får et samlet behandlingsforløb til at fungere på på sygehusene, ofte ikke er tilfredsstillende. Ofte ser vi, at der f.eks. er interne ventetider i behandlingen: Så venter man på laboratorieundersøgelse, så venter man på røntgenundersøgelse, osv. Det er, ligesom man mange steder – jeg siger: mange steder – har problemer med at få et behandlingsforløb tilrettelagt som et samlet forløb, hvor også patienten føler, at det er et samlet behandlingsforløb, patienten er igennem. Kunne man få bedre tilrettelæggelser her – og det har nok også noget med ledelsen på mange afdelinger på sygehusene at gøre – så tror jeg også, at der dér klart var ressourcer at hente.

Det sidste enkeltlement, jeg skal tage op, har med den megen snak om orlovsordningerne at gøre. Ellers har arbejdsministeren og andre jo redegjort meget klart for regeringspartierne og regeringens holdning på det punkt, men jeg vil gerne understrege to ting. Den ene er, at den nuværende situation omkring orlovsordninger med de vanskeligheder, det måtte give på nogle afdelinger her og nu, fordi nogle søger orlov, jo ikke løses ved en drøftelse af generel uddannelseskapacitet. Vi har taget de generelle uddannelsesspørgsmål op i vores dagsorden. Vi mener, det er vigtigt at sikre, at der er plejepersonale også på lang sigt; det er

med i regeringspartierne og SF's dagsorden. Og det drejer sig om plejepersonale i form af både sygeplejersker og social- og sundhedsassistenter.

Men til det mere aktuelle her og nu, hvordan man eventuelt klarer disse problemer ude på sygehusene, er vi nødt til at sige, at løsningen selvfølgelig ikke er at give sygeplejersker eller andre grupper ringere vilkår orlovsmæssigt end andre grupper i vores samfund. Vi må – sygehuskommuner og andre – finde ud af, hvordan man ændrer på arbejdstilrettelæggelsen på de enkelte afdelinger, hvor man løber ind i, at flere sygeplejersker på samme tid måtte søge orlov. Det er jo igen et spørgsmål om praktisk at kunne styre tingene ude på sygehusene og lave fornuftige arbejdstilrettelæggelser.

Så er det da muligt, at man må tage sygeplejersker fra mere almene afdelinger og rykke over på de mere intensive afdelinger, over på anæstesiområdet, over på psykiatriområdet. Det må man så gøre, og så må man bruge social- og sundhedsassistenterne til de mere almene plejeopgaver på de mere almene afdelinger. Sådan er verden jo. Og sådan som orlovssituationen ser ud i øjeblikket, er der intet, der tyder på, at man ikke ved en fornuftig arbejdstilrettelæggelse skulle kunne klare det spørgsmål ude på de enkelte sygehuse.

Men i øvrigt kunne jeg have lyst til at sige som afslutning for mit vedkommende, at jeg synes, det er glædeligt, at så mange ordførere også har sagt, at det, det drejer sig om for os alle sammen – uanset at vi så kan være uenige om det ene eller det andet – må være at sikre, at patienterne får så god en behandling i vores sygehusvæsen som muligt, både dem, der er på sygehuset, og dem, der har behov for at komme på sygehuset. Det bør være en målsætning for os alle sammen. Så kan løsningerne være forskellige, dem kan vi være uenige om, men målsætningen skal der i hvert fald ikke være nogen tvivl om.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg skal ganske kort kommentere to spørgsmål, der er blevet rejst af fru Birgitte Husmark. Det ene vedrører det psykiske og det fysiske arbejdsmiljø, og det andet er senge på gangene i relation til arbejdsmiljøloven; flugtveje og brandsikring og den slags.